Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8159
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

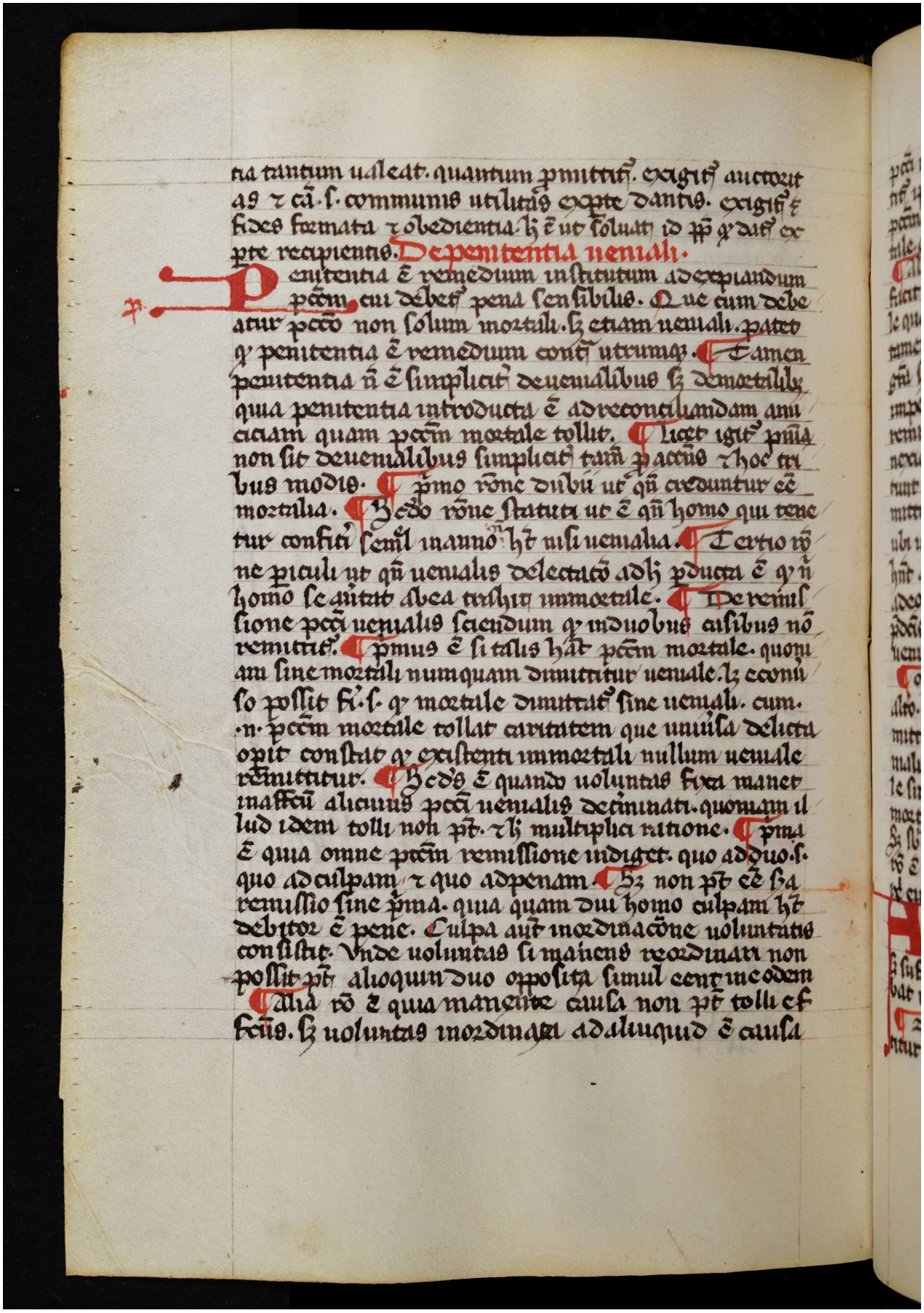

tia tantum ualeat. quantum ꝓmittit. exigit auctoritas ꝛ cā. s. communis utilitas ꝯpte dantis. exigit fides formata ꝛ obedientia. hꝫ ē ut ſoluat id ꝓp qd dat ꝯpte recipientis. **De penitentia uenali.**

Penitentia ē remedium inſtitutum ad expiandum pcm̄ cui debet pena ſenſibilis. Que cum debeatur pcō non ſolum mortali. hꝫ etiam uenali. patet qd penitentia ē remedium cont utrumq;. Tamen penitentia nō ē ſimpliciter de uenalibus hꝫ de mortali. qua penitentia introducta ē ad reconciliandam animam quam pcm̄ mortale tollit. Licet igit ꝓnia non ſit de uenalibus ſimpliciter tam ꝓpria ꝛ hoc tribus modis. ꝓmo rōne dubii ut qñ creduntur ee mortalia. Secdo rōne ſtatuti ut ē qñ homo qui tenetur confiti ſem̄l in anno hꝫ nulli uenialia. Tertio rōne pricli ut qñ uenialis delectatiō adhibita ē q nō homo ſe quitat de ea tanqm̄ immortale. De remiſſione pcī uenialis ſciendum q; in duobus caſibus nō remittit. ꝓmus ē ſi talis hāt pcm̄ mortale. quoniam ſine mortali nunquam dimittitur uenale. hꝫ econuerſo poſſit hi. s. q; mortale dimittat ſine uenali. cum. n. pcm̄ mortale tollat caritatem que unuſa delictum operit conſtat q; exiſtenti in mortali nullum uenale remittitur. Secds ē quando uoluntas fixa manet maſſā alicuius pcī uenialis determinati. quoniam illud idem tolli non pt. ꝛ hꝫ multiplici rōne. ꝓma ē qua omne pcm̄ remiſſione indiget. quo ad duo. s. quo ad culpam ꝛ quo ad penam. hꝫ non pt ee ſa remiſſio ſine ꝓma. qua quam diu homo culpam hāt debitor ē pene. Culpa aūt inordinatiōne uoluntatis conſiſtit. Vnde uoluntas ſi manens reordinari non poſſit pt aliquin duo oppoſita ſimul eent in eodem Alia rō ē qua manente cauſa non pt tolli effectus. hꝫ uoluntas inordinata ad aliquid ē cauſa